

Sv. Alberta draudzes ziņas

2023. gada jūnijs* Nr. 139

Miers un labums!

Jūnija mēnesis Baznīcas kalendārā ir piepildīts ar daudziem svētkiem. Svētās Trīsvienības svētdiena 4. jūnijā, 8. jūnijā Kristus Miesas un Asiņu svētki, mēneša vidū, 16. jūnijā Vissvētās Jēzus Sirds svētki un mēneša izskaņā - Jāņa Kristītāja un apustuļu Pētera un Pāvila svētki. Tas ir arī laiks, kad uzsākas cīņa vai lēmumu laiks par savu dalību Kunga Dienas Svētajā Misē, jo vasaras atpūtas un izbraukumu izvēles ir tik plašas, ka ticības dzīve var tikt pakārtota citām prioritātēm.

Ierasti pēc Vasarsvētkiem seko Svētās Trīsvienības svētdiena. Šajā dienā svīnam mūsu ticības galveno patiesību, ka Dievs ir Trejādība - Tēvs, Dēls un Svētais Gars. Trīsvienības noslēpumu var iepazīt tikai Baznīcas kopienā. Ticība Trīsvienībai ietver arī ticību Baznīcai, jo tā

veido vidi, kurā mēs varam piedalīties Trīsvienības dzīvē. Var rasties jautājums, vai šo noslēpumu “viens Dievs trijās Personās” vispār var izprast? Dievs ir noslēpums, tomēr Viņš mums atklājās, jo varam Viņu iepazīt caur Jēzu Kristu Svētajā Garā. Pateicoties Jēzus Kristus dzīvei un vārdiem mēs varam iepazīt Dievu trīs Personās.

Daudzi uztver Trīsvienības doktrīnu kā teoloģijas speciālistu prātojumu, kam nav nekāda sakara ar reālo dzīvi, un daudzi ievērojami teologi novēro, ka liela daļa kristiešu faktiski ir monoteisti vienā ierindā ar jūdiem un musulmaņiem, kuri tic vienam Dievam bez jebkādas iekšējās dzīves, kurš tikai kaut ko dod un dara radībai. Kristīgajā izpratnē “būt” nozīmē dzīvot un dzīve nozīmē kopību, kas īpaši attiecas uz Dievu, jo Dieva būtība ir attiecības. Bez kopības jeb komūnijas jēdziena nebūtu iespējams runāt par Dieva būtību. Šāдай Dieva izpratnei ir konkrētas sekas kristiešu dzīvē, jo savu Dieva bērna identitāti un dzīvi Dievā var atklāt kristiešu kopībā ar vainagojumu Euharistijā.

br. Jānis

Aicinājums: žēlastība un misija

Dārgie brāļi un māsas, dārgie jaunieši!

Šogad jau sešdesmito reizi mēs svinējam Pasaules lūgšanu dienu par aicinājumiem, ko 1964. gadā Vatikāna II ekumeniskā koncila laikā iedibināja svētais Pāvils VI. Šīs providenciālās iniciatīvas mērķis ir palīdzēt Dieva tautas locekļiem personīgi un kopienā atbildēt uz aicinājumu un misiju, ko Kungs uztic katram no mums mūsdienų pasaulē ar tās brūcēm un cerībām, ar tās izaicinājumiem un sasniegumiem.

Šogad piedāvāju pārdomāt un lūgties, vadoties pēc tēmas “aicinājums: žēlastība un misija”. Tā ir vērtīga iespēja no jauna ar izbrīnu atklāt to, ka Kunga aicinājums ir žēlastība, nepelnīta dāvana, un tajā pašā laikā apņemšanās doties, iziet, lai nestu citiem Evaņģēliju. Mēs esam aicināti liecināt par ticību, kas cieši saista žēlastības dzīvi caur sakramentiem un ekleziālo kopību ar apustulātu pasaulē. Svētā Gara rosināts, kristietis ļauj sevi izaicināt eksistenciālām norisēm un ir jūtīgs

pret cilvēciskām drāmām, vienmēr paturot prātā, ka misija ir Dieva darbs, kas netiek veikts vienatnē, bet gan baznīcas kopībā kopā ar brāļiem un māsām, Baznīcas

Ganu vadībā. Jo tāds vienmēr un mūžīgi ir bijis Dieva sapnis: lai mēs dzīvotu ar Viņu mīlestības kopībā.

“Izredzēti pirms pasaules radīšanas”

Apustulis Pāvils paver mūsu priekšā brīnišķīgu horizontu: Kristū Dievs Tēvs “pirms pasaules radīšanas mūs izredzēja, lai mēs būtu svēti un nevainojami Viņa priekšā mīlestībā, mūs izredzējis par saviem pieņemtajiem bērniem caur Jēzu Kristu, saskaņā ar savas gribas mīlestības plānu” (Ef 1,4-5). Tie ir vārdi, kas ļauj mums ieraudzīt dzīvi tās pilnā nozīmē: Dievs mūs “iecerējis” pēc sava tēla un līdzības un vēlas, lai mēs būtu Viņa bērni: mēs esam radīti no Mīlestības, mīlestībai un ar mīlestību, un mēs esam radīti, lai mīlētu.

Mūsu dzīvē šis aicinājums, kas ierakstīts mūsu būtības dzīlēs un nes sevī laimes noslēpumu, Svētā Gara ietekmē sasniedz mūs arvien jaunā veidā, apgaismo mūsu prātu, stiprina mūsu gribu, piepilda mūs ar izbrīnu un liek degt mūsu sirdīm. Dažreiz tā pat negaidīti ielaužas [mūsu dzīvē]. Tā tas notika ar mani 1953. gada 21. septembrī, kad, dodoties uz gadskārtējiem studentu svētkiem, es sajutu vēlmi ieiet baznīcā un veikt grēksūdzi. Šī diena izmainīja manu dzīvi un ievirzīja to tā, ka tā turpinās līdz pat šai dienai. Tomēr dievišķais aicinājums uz sevis dāvāšanu attīstās pakāpeniski, esot ceļā: esot kontaktā ar nabadzību, lūgšanas brīdī, caur Evaņģēlija liecību, caur lasījumu, kas apskaidro prātu, kad dzirdam Dieva vārdu un jūtam, ka tas attiecas uz mums, caur padomu, ko sniedz brālis vai māsa, kas mūs pavada, caur slimību vai sērām... Dieva, kas

mūs aicina, iztēle ir bezgalīga.

Un Viņa iniciatīva un Viņa brīvā dāvana gaida mūsu atbildi. Aicinājums ir “dievišķās izvēles un cilvēka brīvības savienojums” [1], dinamiskas un stimulējošas attiecības, kurās sarunbiedri ir Dievs un cilvēka sirds. Tādējādi aicinājuma dāvana ir kā dievišķa sēkla, kas dīgst mūsu dzīves augsnē, atver mūs Dievam un atver mūs citiem, lai dalītos ar viņiem atrastajā dārgumā. Tā ir pamatstruktūra tam, ko mēs saprotam ar aicinājumu: Dievs aicina, mīlot, un mēs, pateicīgi, atbildam, mīlot. Mēs atklājam, ka esam viena un tā paša Tēva mīlēti dēli un meitas, un atzīstam sevi par brāļiem un māsām. Svētā Terēze no Bērna Jēzus, kad viņa beidzot skaidri “ieraudzīja” šo realitāti, sauca: “Es beidzot esmu atradusi savu aicinājumu! Mans aicinājums ir mīlestība! Jā, es esmu atradusi savu vietu Baznīcā [...]. Baznīcas sirdī, mana Māte, es būšu mīlestība” [2].

“Es esmu misija uz šīs zemes”.

Dieva aicinājums, kā jau teicām, ietver sūtīšanu. Nav aicinājuma bez misijas. Un nav laimes un pilnīgas pašrealizācijas, ja nepiedāvājam citiem jauno dzīvi, ko esam atraduši. Dievišķais aicinājums mīlēt ir pieredze, kuru nevar apklusināt. “Bēdas man, ja es nesludinu Evaņģēliju!” – tā izsaucās svētais Pāvils (1 Kor 9, 16). Un Jāņa Pirmā vēstule sākas šādi: “To, ko esam dzirdējuši, redzējuši, apcerējuši un kam esam pieskārušies, tas ir, Vārdu, kas tapis miesa, mēs pasludinām arī jums, lai mūsu prieks būtu pilnīgs” (sal. 1, 1-4).

Pirms pieciem gadiem apustuliskajā pamudinājumā *Gaudete et exsultate* es šādā veidā uzrunāju katru kristīto: “Arī jums visa jūsu dzīve ir jāsaprot kā misija” (Nr. 23). Jā, jo ikviens no mums, nevienu neizslēdzot, var teikt: “Es esmu misija uz šīs zemes, un tādēļ es esmu šajā pasaulē” (Apustuliskais pamudinājums *Evangeliū Gaudium*, 273).

Mums - visiem kristiešiem kopīgā misija ir katrā situācijā ar attieksmi un vārdiem priecīgi liecināt par to, ko mēs piedzīvojam, esot kopā ar Jēzu un Viņa kopienā, kas ir Baznīca. Un tas izpaužas kā materiālās un garīgās žēlsirdības darbi, kā dzīvesveids, kas pilns viesmīlības un lēnprātības, kas spējīgs uz tuvību, līdzjūtību un maigumu, pretēji atmešanas un vienaldzības kultūrai. Būt tuvākajam, līdzīgi labajam

samarietīm (sal. Lk 10, 25-37), ļauj mums izprast kristīgā aicinājuma “kodolu”: atdarināt Jēzu Kristu, kurš nāca, lai kalpotu, nevis lai viņam kalpotu (sal. Mk 10, 45).

Šī misionārā darbība neizriet tikai no mūsu spējām, nodomiem vai plāniem, ne arī no mūsu gribas un pat ne no mūsu centieniem praktizēt tikumus, bet gan no dziļas pieredzes ar Jēzu. Tikai tad mēs varam kļūt par Kāda, par Dzīvības lieciniekiem, un tas mūs padara par “apustuļiem”. Tad mēs atpazīstam sevi “kā iezīmētus ar misiju apgaismot, svētīt, atdzīvināt, pacelt, dziedināt, atbrīvot” (Apustuliskais pamudinājums Evangelii gaudium, 273).

Šīs pieredzes evaņģēliskā ikona ir divi Emausas mācekļi. Pēc tikšanās ar augšāmcēlušos Jēzu viņi viens otram atzīstas: “Vai mūsu sirdis nedega mūsos, kad Viņš ar mums runāja ceļā, kad Viņš mums skaidroja Rakstus?” (Lk 24, 32) Viņos mēs varam redzēt, ko nozīmē “degošas sirdis un staigājošas kājas” [3]. Uz to es ceru arī nākamajās Pasaules jauniešu dienās Lisabonā, kuras es gaidu ar prieku un kuru moto ir: “Marija piecēlās un steidzīgi devās ceļā” (Lk 1, 39). Lai ikviens no mums jūtas aicināts ar dedzīgu sirdi celties un steigšus doties ceļā!

Aicināti kopā: sapulcināti

Evaņģēlists Marks stāsta par brīdi, kad Jēzus aicināja pie sevis divpadsmit mācekļus, katru nosaucot savā vārdā. Viņš viņus aicināja, lai tie būtu kopā ar viņu un lai sūtītu tos sludināt, dziedināt slimības un izdzīt ļaunos garus (sal. Mk 3, 13-15). Tā Kungs lika pamatus savai jaunajai Kopienai.

Divpadsmit bija cilvēki no dažādām sociālajām grupām un profesijām, kas nepiederēja pie sva-

rīgākajiem slāņiem. Pēc tam evaņģēliji stāsta par citiem aicinājumiem, piemēram, par septiņdesmit diviem mācekļiem, kurus Jēzus sūtīja pa diviem (sal. Lk 10, 1).

Baznīca ir tieši Ekklesía, grieķu termins, kas nozīmē: cilvēku sapulce, kas ir aicināta, sasaukta, lai veidotu Jēzus Kristus mācekļu misionāru kopienu, apņēmusies dzīvot Viņa mīlestību savā vidū (sal. Jņ 13, 34; 15, 12) un izplatīt to starp visiem, lai varētu nākt Dieva Valstībā.

Baznīcā mēs visi esam kalpotāji saskaņā ar dažādiem aicinājumiem, harismām un uzdevumiem. Visiem kopīgais aicinājums uz sevis dāvāšanu mīlestībā atklājas un īstenojas kristīgo laju dzīvē, kas ir apņēmušies veidot ģimeni kā mazu mājas baznīcu un atjaunot dažādas sabiedrības vides ar Evaņģēlija raugu; konsekrēto vīriešu un sieviešu liecībā, kuri visi ir Dieva dāvāti saviem brāļiem un māsām kā Dieva Valstības pravietojuums; ordinētajos kalpotājos (diakonos, priesteros, bīskapos), kas ir Dieva svētās tautas Vārda, lūgšanas un sadraudzības kalpošanā. Tikai attiecībās ar visiem pārējiem katrs īpašais aicinājums Baznīcā pilnībā atklājas ar savu patiesību un bagātību. Šajā ziņā Baznīca ir aicinājumu simfonija, kurā visi aicinājumi ir vienoti un atšķirīgi, harmoniski saskanīgi un kopā “iziet”, lai izstarotu pasaulē jaunu Dieva Valstības dzīvi.

Žēlastība un misija: dāvana un uzdevums

Dārgie brāļi un māsas, aicinājums ir dāvana un uzdevums, jaunas dzīves un patiesa prieka avots. Lai ar šo dienu saistītās lūgšanas un animācijas iniciatīvas stiprina aicinājuma apziņu mūsu ģimenēs, draudzes kopienās un konsekrētās dzīves kopienās, asociācijās un ekleziālajās kustībās. Lai Augšāmcelušā Kunga Gars pieceļ mūs no apātijas un dāvā mums līdzjūtību un empātiju, lai mēs katru dienu dzīvotu atjaunoti kā Dieva Mīlestības bērni (sal. 1 Jņ 4, 16) un, savukārt, būtu auglīgi mīlestībā: spējīgi nest dzīvību visur, īpaši tur, kur valda atstumtība un ekspluatācija, nabadzība un nāve. Lai paplašinās mīlestības telpas [4] un Dievs arvien vairāk valdītu šajā pasaulē.

Lai šajā ceļā mūs pavada lūgšana, ko svētais Pāvils VI sacerēja pirmajai Pasaules aicinājumu dienai 1964. gada 11. aprīlī:

“Ak, Jēzu, dievišķais dvēseļu Gans, kas aicināji apustuļus būt cilvēku zvejniekiem, atkal piesaisti sev dedzīgās un dāsnās jauniešu dvēseles, lai tās kļūtu par Taviem sekotājiem un kalpotājiem; dari viņus līdzdalīgus Tavās slāpēs Glābt visus [...], atklāj viņiem visas pasaules apvāršņus [...], lai viņi, atsaucoties Tavam aicinājumam, turpinātu Tavu misiju šeit, lejā, veidotu Tavu Mistisko Miesu, kas ir Baznīca, un būtu “zemes sāls”, “pasaules gaismā” (Mt 5, 13)”.

Lai Jaunava Marija jūs pavada un sargā! Ar manu svētību,

Pāvests Francisks

Roma, Svētā Jāņa Laterāna baznīca,

2023. gada 30. aprīlis, Lieldienu IV svētdiena.

<https://katolis.lv/2023/04/aicinajums-zelastiba-un-misija/>

Palmu svētdienā Svētā Alberta draudzes locekļu procesija Pārdaugavas ielās

Arī šogad Palmu svētdienā, 2. aprīlī, plkst. 10 svētā Alberta draudzes locekļi, ar palmu un pūpolzariem rokās, ar ģitārām un dziedot dziesmas, uzsāka Palmu – Pūpolsvētdienas procesiju no Rīgas Svētās Terēzes baznīcas uz svētā Alberta baznīcu. Kaut gan ceļš nav pārāk garš, tomēr procesijas dalībniekiem bija iespēja redzamā veidā apliecināt savu ticību Kristum!

Cerams, ka šī
procesija kļūs par svētā
Alberta draudzes tra-
dīciju un vienu no
evanģelizācijas veidiem.

Marika

LIELĀ TALKA MŪSU DRAUDZĒ

22. aprīlī, Lielās talkas dienā, sv. Alberta draudzes māsas un brāļi pulcējās, lai uzkoptu mūsu baznīcu un tās apkārtni. Kopumā piedalījās visai daudz talkotāju - aptuveni 40. Turklāt pārstāvēti bija ļoti dažādi vecumposmi, sākot ar tiem, kam drīz būtu jāiet svētdienas skolā, un beidzot ar tiem, kas varētu būt šo bērnu vecāki vai svētdienas skolas audzinātāji.

Talkas laikā tika paveikti daudzi un dažādi darbi, un katrs varēja atrast kaut ko paveicamu. Baznīcā tika tīrītas un sakārtotas iekštelpas un mēbeles. Tie, kas veica iekštelpu tīrīšanu, pēcāk liecināja, ka visgrūtākais uzdevums esot bijis grīdas mazgāšana starp soliēm, jo tur grīdai esot grūti tikt klāt. Tikmēr citi talcinieki gan grāba pērnā gada lapas, gan atgriezā savā vietā no robežām izgājušo akmeņoto celiņu, kas ved līdz ieejai baznīcā. Vēl citi uzkopa baznīcai apkārt esošos kokus un krūmus, atsienot

zarus, kas pārlieku nolīkuši, vai atbrīvojot krūmus no sakaltušajām lapām un zariņiem. Citi slaucīja celiņus, mazgāja logus, paplašināja dobes utt.

Tam un vēl citiem neminētiem darbiem paralēli risinājās čakla darbošanās virtuvē. Tur tika sagatavotas uzkodas, ar ko talciniekiem stiprināties talkojot, kā arī lieliska kāpostu zupa, ar to mēs tikām cienāti talkas noslēgumā. Visu to pavadīja brālīgas sarunas, joki un pavasara saules stari. Tie, kas izturēja līdz galam, sagaidīja arī saldējumu, kas siltajā dienā pēc darba bija tieši laikā. Jaunākā paaudze neiztika arī bez bumbas paspēlēšanas, vecākā - bez patērēšanas. Paldies visiem talciniekiem par darbu, paldies Dievam par mūsu baznīcu un draudzi!

Dairis

KAPUSVĒTKI RĪGAS SV. ALBERTA ROMAS KATOĻU DRAUDZĒ 2023.GADĀ:

1. jūlijā	plkst. 11:00	Mārupes kapos (vada tēvi jezuīti)
1. jūlijā	plkst. 15:00	Jaunmārupes draudzes Mazcenu kapos (vada tēvi jezuīti)
8 jūlijā	plkst. 10:00	Piņķu kapos
8. jūlijā	plkst. 12:00	Pleskodāles kapos
29. jūlijā	plkst. 12:00	Ziepniekkalna kapos

Liturgiskais kalendārs

1. jūnijs, ceturtdiena – Mūsu Kunga Jēzus Kristus, Augstā Priestera, svētki.

Sv. Mises: plkst. 8:00 un 18:00.

3. jūnijs, sestdiena – Sv. Kārlis Lvanga un viņa biedri, mocekļi, piemiņas diena.

Sv. Mises: 8:00 un 17:00 (svētdienas sv. Mise).

4. jūnijs, svētdiena – VISSVĒTĀ TRĪSVIENĪBA, svinības. Sv. Mises kā svētdienās.

5. jūnijs, pirmdiena – Sv. Bonifācijs, bīskaps un moceklis, piemiņas diena.

Sv. Mises: plkst. 8:00 un 18:00.

8. jūnijs, ceturtdiena – **Kristus Vissvētā Miesa un Asinis, obligāti svinami lieli svētki.**
Sv. Mises: 8:00, 11:00 un 18:00 - pēc sv. Mises būs Euharistiskā procesija.
13. jūnijs, otrdiena - Sv. Antons no Padujas, priesteris un Baznīcas doktors, piemiņas diena. Sv. Mises: plkst. 8:00 un 18:00.
16. jūnijs, piektdiena – Vissvētā Jēzus Sirds, lieli svētki.
Sv. Mises: plkst. 8:00 un 18:00.
17. jūnijs, sestdiena – Vissv. Jaunavas Marijas Bezvainīgā Sirds, piemiņas diena.
Sv. Mises: 8:00 un 17:00 (svētdienas sv. Mise).
24. jūnijs, sestdiena – Sv. Jāņa Kristītāja dzimšana, lieli svētki.
Sv. Mises: 8:00 un 17:00 (svētdienas sv. Mise).
28. jūnijs, trešdiena – Sv. Irenejs, bīskaps un moceklis, piemiņas diena.
Sv. Mises: plkst. 8:00 un 18:00.
29. jūnijs, ceturtdiena – Sv. apustuļi Pēteris un Pāvils, obligāti svinami lieli svētki. Sv. Mises: 8:00, 11:00 un 18:00.

Jūlijā un augustā no pirmdienas līdz sestdienai svētās Mises būs tikai vakarā!

Litānija Vissvētākās Jēzus Sirds godam:

**no pirmdienas līdz sestdienai – pēc Sv. Mises plkst. 8:00,
svētdienās – pēc Sv. Mises plkst. 9:00.**

INFORMĀCIJA PAR DRAUDZI

Baznīca atvērta:

Darbdienās:

7.00 – 9.00 un 17.00 – 18.45

sestdienās:

7.00 – 9.00 un 16.00 – 18.00

svētdienās:

8.00 – 14.00 un 17.00 – 19.00

obligāti svinamo Baznīcas svētku dienās (darbdienās):

7.00 – 12.30 un 17.00 – 19.00

Svētās Mises:

No pirmdienas līdz piektdienai:

8:00 LV

18:00 LV

Sestdienās:

8:00 LV

17:00 LV

Svētdienās:

9:00 LV

11:00 (Summa) LV

13:00 KR

18:00 LV (ar ģimenēm)

Obligāti svinamajos Baznīcas svētkos:

8:00 LV

11:00 (Summa) LV

18:00 LV (sestdienās 17:00)

Vissvētākā Sakramenta adorācija:

Svētdienās:

pēc Sv. Misēm plkst. 9.00; 11.00

Katra mēneša pirmajā piektdienā:

pēc Sv. Mises no 9.00 līdz 10.00

Draudzes kontaktinformācija:

Adrese:

Liepājas iela 38, Rīga, LV-1002,
tāl.: **6 761 36 30; mob.: 2 707 46 76**
e-pasts: draudzes_kanceleja@inbox.lv

Draudzes mājas lapa:

www.albertadraudze.lv

Draudzes kancelejas darba laiks:

no pirmdienas līdz trešdienai no plkst.

9:00 līdz 13:00

ceturtdienās un piektdienās no plkst.

13:00 līdz 17:00

Svētdienās, valsts un obligāti svinamo Baznīcas svētku dienās: slēgta.

Draudzes administrators:

Jānis Savickis OFMCap

tāl.: **2 001 12 75**

e-pasts: br.janis@gmail.com

Atbildīgais par izdevumu: t. Krišjānis
Teksta salicēja: Marika Lotaņuka
Teksta korektore: Rūta Vinķele

Izdevums ir par ziedojumiem!

**ZIEDOJOT PAR DRAUDZES AVĪZĪTI, JŪS ATBALSTĪSIET ALFA
KURSUS PIEAUGUŠAJIEM UN JAUNIEŠIEM !**